

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5234-5238/2566

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาว ป. หรือนางสาว ภ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 163, ป.วิ.อ. มาตรา 164, พ.ร.บ.องค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ.2553 มาตรา 14, พ.ร.บ.องค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 151, ป.อ. มาตรา 157, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 97, ป.อ. มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม พ.ร.บ.องค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (2) ระบุว่าในคดีอาญา พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ตาม ป.วิ.อ. และตามกฎหมายอื่นซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจและหน้าที่ของอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการ ประกอบกับการมีคำสั่งมอบหมายของอัยการสูงสุดให้พนักงานอัยการ ซึ่งเป็นพนักงานแห่งท้องที่ตามเขตอำนาจศาลที่รับผิดชอบดำเนินคดีอาญาฟ้อง จำเลย หากต้องมอบอำนาจให้กระทำการแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เรื่องตัวแทน ดังนั้น การที่โจทก์ขอแก้ไขและเพิ่มเติมฟ้องในคดีที่จำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 โดยระบุว่า อัยการสูงสุดได้มอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 รับผิดชอบฟ้องคดีและดำเนินคดีแทนอัยการสูงสุด จึงมิใช่เป็นการขอแก้ไขและเพิ่มเติมฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ให้เป็นฟ้องที่สมบูรณ์ ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องขอด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 163 และ 164 โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องและเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต

คำพิพากษา

คดีทั้งห้าสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกันกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท (ผ) 8/2560 ของศาลชั้นต้น โดยให้เรียกโจทก์ทั้งห้าสำนวนและสำนวนดังกล่าวว่า โจทก์ เรียกจำเลยทั้งสามสิบในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 30 เรียกจำเลยทั้งสองในสำนวนที่สองว่า จำเลยที่ 31 และที่ 32 เรียกจำเลยในสำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท (ผ) 8/2560 ว่า จำเลยที่ 33 เรียกจำเลยในสำนวนที่สามว่า จำเลยที่ 34 เรียกจำเลยในสำนวนที่สี่ว่า จำเลยที่ 35 และเรียกจำเลยในสำนวนที่ห้าว่า จำเลยที่ 36 แต่คดีสำหรับจำเลยที่ 33 ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คงขึ้นมาสู่ศาลฎีกาเฉพาะคดีห้าสำนวนนี้ สำนวนแรก โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ถึงที่ 30 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 90, 91, 151, 157 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 สำนวนที่สอง โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 31 และที่ 32 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 90, 91, 151, 157 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 และนับโทษของจำเลยที่ 31 ในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีหมายเลขแดงที่ อ.367/2556 ของศาลจังหวัดมุกดาหาร สำนวนที่สาม โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 34 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 90, 91, 151, 157 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 สำนวนที่สี่ โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 35 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 90, 91, 151, 157

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ส่วนที่ห้า โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 36 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 90, 91, 151, 157 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 จำเลยทั้งสามสืบหาให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 31 ระบุว่าตนเป็นคนคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีที่โจทก์ขอให้ลงโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 และที่ 33 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 20 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 การกระทำของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ที่ 20 และที่ 33 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 และที่ 33 ฐานร่วมกันเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด สำหรับความผิดตามฟ้องข้อ 1.11 ถึงข้อ 1.17 ให้จำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 6 ที่ 8 ถึงที่ 10 และที่ 33 คนละกระทงละ 1 ปี จำเลยที่ 1 กระทำความผิดรวม 7 กระทง เป็นจำคุก 7 ปี จำเลยที่ 3 กระทำความผิดรวม 7 กระทง เป็นจำคุก 7 ปี จำเลยที่ 4 กระทำความผิดรวม 7 กระทง เป็นจำคุก 7 ปี จำเลยที่ 6 กระทำความผิดรวม 2 กระทง เป็นจำคุก 2 ปี จำเลยที่ 8 กระทำความผิดรวม 6 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี จำเลยที่ 9 กระทำความผิดรวม 6 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี จำเลยที่ 10 กระทำความผิดรวม 5 กระทง เป็นจำคุก 5 ปี จำเลยที่ 33 กระทำความผิดรวม 6 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี จำเลยที่ 20 ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กระทำความผิดรวม 4 กระทง จำคุกกระทงละ 8 เดือน เป็นจำคุก 32 เดือน ฐานร่วมกันเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา สำหรับความผิดตามฟ้องข้อ 1.18 ถึงข้อ 1.69 เป็นความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 และที่ 33 คนละกระทงละ 5 ปี จำเลยที่ 1 กระทำความผิดรวม 49 กระทง เป็นจำคุก 245 ปี จำเลยที่ 2 กระทำความผิดรวม 7 กระทง เป็นจำคุก 35 ปี จำเลยที่ 3 กระทำความผิดรวม 41 กระทง เป็นจำคุก 205 ปี จำเลยที่ 4 กระทำความผิดรวม 36 กระทง เป็นจำคุก 180 ปี จำเลยที่ 5 กระทำความผิดรวม 4 กระทง เป็นจำคุก 20 ปี จำเลยที่ 6 กระทำความผิดรวม 30 กระทง เป็นจำคุก 150 ปี จำเลยที่ 7 กระทำความผิดรวม 44 กระทง เป็นจำคุก 220 ปี จำเลยที่ 8 กระทำความผิดรวม 19 กระทง เป็นจำคุก 95 ปี จำเลยที่ 9 กระทำความผิดรวม 27 กระทง เป็นจำคุก 135 ปี จำเลยที่ 10 กระทำความผิดรวม 19 กระทง เป็นจำคุก 95 ปี จำเลยที่ 11 กระทำความผิดรวม 1 กระทง จำคุก 5 ปี จำเลยที่ 12 กระทำความผิดรวม 1 กระทง จำคุก 5 ปี จำเลยที่ 33 กระทำความผิดรวม 31 กระทง เป็นจำคุก 155 ปี และจำเลยที่ 20 ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา เป็นความผิดกรรมเดียวเป็น

ความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 20 กระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 32 กระทง เป็นจำคุก 96 ปี 128 เดือน รวมโทษจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 252 ปี จำเลยที่ 2 มีกำหนด 35 ปี จำเลยที่ 3 มีกำหนด 212 ปี จำเลยที่ 4 มีกำหนด 187 ปี จำเลยที่ 5 มีกำหนด 20 ปี จำเลยที่ 6 มีกำหนด 152 ปี จำเลยที่ 7 มีกำหนด 220 ปี จำเลยที่ 8 มีกำหนด 101 ปี จำเลยที่ 9 มีกำหนด 141 ปี จำเลยที่ 10 มีกำหนด 100 ปี จำเลยที่ 11 มีกำหนด 5 ปี จำเลยที่ 12 มีกำหนด 5 ปี จำเลยที่ 33 มีกำหนด 161 ปี และจำเลยที่ 20 มีกำหนด 96 ปี 160 เดือน เมื่อรวมโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 6 ที่ 7 ที่ 8 ที่ 9 ที่ 10 ที่ 20 และที่ 33 ทุกกระทงความผิดแล้ว คงจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 6 ที่ 7 ที่ 8 ที่ 9 ที่ 10 ที่ 20 และที่ 33 มีกำหนดคนละ 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก สำหรับจำเลยที่ 13 ถึงที่ 19 ที่ 21 ถึงที่ 32 และที่ 34 ถึงที่ 36 ให้ยกฟ้อง โจทก์และจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ที่ 20 และที่ 33 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151, 157 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151, 157 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 จำเลยที่ 3 ถึงที่ 13 และที่ 33 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157, 151 ประกอบมาตรา 86 และเฉพาะจำเลยที่ 3 ที่ 4 ที่ 6 ถึงที่ 12 และที่ 33 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ด้วย จำเลยที่ 20 ถึงที่ 31 และที่ 36 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86, 151 ประกอบมาตรา 86 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 จำเลยที่ 34 และที่ 35 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86, 151 ประกอบมาตรา 86 จำเลยที่ 1 กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 7 กระทง เป็นจำคุก 35 ปี ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 7 กระทง เป็นจำคุก 35 ปี ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยทุจริตตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระหนละ 5 ปี รวม 52 กระหน เป็นจำคุก 260 ปี เมื่อรวมโทษทุกกระหนแล้ว เป็นจำคุก 330 ปี กรณีนี้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) กำหนดให้โทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินกว่า 50 ปี จึงให้ลงโทษจำเลยที่ 1 จำคุก 50 ปี จำเลยที่ 2 กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระหนความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 จำคุกกระหนละ 5 ปี รวม 8 กระหน เป็นจำคุก 40 ปี ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระหนละ 5 ปี รวม 19 กระหน เป็นจำคุก 95 ปี ฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 ฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระหนละ 5 ปี รวม 7 กระหน เป็นจำคุก 35 ปี เมื่อรวมกับโทษทุกกระหนแล้วจำคุก 170 ปี กรณีนี้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) กำหนดให้โทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินกว่า 50 ปี จึงให้ลงโทษจำเลยที่ 2 จำคุก 50 ปี จำเลยที่ 3 ถึงที่ 11 และที่ 33 กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระหนความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยที่ 12 และที่ 13 กระทำความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 จำเลยที่ 3 จำคุกกระหนละ 3 ปี 4 เดือน รวม 10 กระหน เป็นจำคุก 30 ปี 40 เดือน จำเลยที่ 4 จำคุก

กระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 10 กระทรวง เป็นจำคุก 30 ปี 40 เดือน จำเลยที่ 6 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 7 กระทรวง เป็นจำคุก 21 ปี 28 เดือน จำเลยที่ 8 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 8 กระทรวง เป็นจำคุก 24 ปี 32 เดือน จำเลยที่ 9 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทรวง เป็นจำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 10 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทรวง เป็นจำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 11 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทรวง เป็นจำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 33 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 9 กระทรวง เป็นจำคุก 27 ปี 36 เดือน ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 3 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 16 กระทรวง เป็นจำคุก 48 ปี 64 เดือน จำเลยที่ 4 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 25 กระทรวง เป็นจำคุก 75 ปี 100 เดือน จำเลยที่ 5 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 5 กระทรวง เป็นจำคุก 15 ปี 20 เดือน จำเลยที่ 6 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 12 กระทรวง เป็นจำคุก 36 ปี 48 เดือน จำเลยที่ 7 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 3 กระทรวง เป็นจำคุก 9 ปี 12 เดือน จำเลยที่ 8 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 12 กระทรวง เป็นจำคุก 36 ปี 48 เดือน จำเลยที่ 9 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 17 กระทรวง เป็นจำคุก 51 ปี 68 เดือน จำเลยที่ 10 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 15 กระทรวง เป็นจำคุก 45 ปี 60 เดือน จำเลยที่ 13 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทรวง เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 33 จำคุกกระทรวงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 35 กระทรวง เป็นจำคุก 105 ปี 140 เดือน ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา รายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 3 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 40 กระทรวง เป็นจำคุก 200 ปี จำเลยที่ 4 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 19 กระทรวง เป็นจำคุก 95 ปี จำเลยที่ 6 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 20 กระทรวง เป็นจำคุก 100 ปี จำเลยที่ 7 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 41 กระทรวง เป็นจำคุก 205 ปี จำเลยที่ 8 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 14 กระทรวง เป็นจำคุก 70 ปี จำเลยที่ 9 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 15 กระทรวง เป็นจำคุก 75 ปี จำเลยที่ 10 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 10 กระทรวง เป็นจำคุก 50 ปี จำเลยที่ 11 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 1 กระทรวง เป็นจำคุก 5 ปี จำเลยที่ 12 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 1 กระทรวง เป็นจำคุก 5 ปี จำเลยที่ 33 จำคุกกระทรวงละ 5 ปี รวม 1 กระทรวง

เป็นจำคุก 5 ปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว จำเลยที่ 3 เป็นจำคุก 278 ปี 104 เดือน จำเลยที่ 4 เป็นจำคุก 200 ปี 140 เดือน จำเลยที่ 5 เป็นจำคุก 15 ปี 20 เดือน จำเลยที่ 6 เป็นจำคุก 157 ปี 76 เดือน จำเลยที่ 7 เป็นจำคุก 214 ปี 12 เดือน จำเลยที่ 8 เป็นจำคุก 130 ปี 80 เดือน จำเลยที่ 9 เป็นจำคุก 132 ปี 76 เดือน จำเลยที่ 10 เป็นจำคุก 101 ปี 68 เดือน จำเลยที่ 11 เป็นจำคุก 11 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 12 เป็นจำคุก 5 ปี จำเลยที่ 13 เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 33 เป็นจำคุก 137 ปี 176 เดือน กรณีจำเลยที่ 3 ที่ 4 ที่ 6 ที่ 7 ที่ 8 ที่ 9 ที่ 10 และที่ 33 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) กำหนดให้โทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินกว่า 50 ปี จึงลงโทษจำคุกคนละ 50 ปี จำเลยที่ 20 ถึงที่ 23 ที่ 25 ถึงที่ 28 ที่ 31 และที่ 34 ถึงที่ 36 กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยที่ 24 ที่ 29 และที่ 30 กระทำความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 จำเลยที่ 20 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 8 กระทง เป็นจำคุก 24 ปี 32 เดือน จำเลยที่ 21 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 31 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 34 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 7 กระทง เป็นจำคุก 21 ปี 28 เดือน จำเลยที่ 35 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 20 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 5 กระทง เป็นจำคุก 15 ปี 20 เดือน จำเลยที่ 31 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 34 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 35 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี 8 เดือน ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86 ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบ

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 20 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 37 กระทง
เป็นจำคุก 111 ปี 148 เดือน จำเลยที่ 21 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี
4 เดือน จำเลยที่ 22 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 8 กระทง เป็นจำคุก 24 ปี 32 เดือน จำเลยที่
23 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 5 กระทง เป็นจำคุก 15 ปี 20 เดือน จำเลยที่ 24 จำคุกกระทง
ละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 25 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม
2 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 26 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทง เป็นจำคุก
6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 27 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 9 ปี 12 เดือน
จำเลยที่ 28 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 9 ปี 12 เดือน จำเลยที่ 29 จำคุก
กระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 30 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4
เดือน รวม 1 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 31 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 1 กระทง
เป็นจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 36 จำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี 8
เดือน เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว จำเลยที่ 20 จำคุก 150 ปี 200 เดือน แต่ประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 91 (3) กำหนดให้โทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินกว่า 50 ปี จึงลงโทษจำเลยที่ 20 จำคุก 50 ปี
ส่วนจำเลยที่ 21 จำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 22 จำคุก 24 ปี 32 เดือน จำเลยที่ 23 จำคุก 15 ปี 20
เดือน จำเลยที่ 24 จำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 25 จำคุก 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 26 จำคุก 6 ปี 8
เดือน จำเลยที่ 27 จำคุก 9 ปี 12 เดือน จำเลยที่ 28 จำคุก 9 ปี 12 เดือน จำเลยที่ 29 จำคุก 3 ปี 4
เดือน จำเลยที่ 30 จำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 31 จำคุก 15 ปี 20 เดือน นับโทษของจำเลยที่ 31 ต่อ
จากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ อ.367/2556 ของศาลจังหวัดมุกดาหาร จำเลยที่ 34 จำคุก 24 ปี 32
เดือน จำเลยที่ 35 จำคุก 9 ปี 12 เดือน จำเลยที่ 36 จำคุก 6 ปี 8 เดือน นอกจากนี้ที่แก้ไขเป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น ระหว่างฎีกา จำเลยที่ 13 ถึงแก่ความตาย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี
จำเลยที่ 13 ออกจากสารบบความ จำเลยที่ 5 ที่ 7 ถึงที่ 12 ที่ 20 ที่ 21 ที่ 23 ที่ 24 ที่ 26 ถึง 31
และที่ 34 ถึงที่ 36 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้
จำเลยที่ 5 ที่ 7 ถึงที่ 12 และที่ 20 ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา จำเลยที่
7 ที่ 9 ที่ 20 ที่ 23 ที่ 24 ที่ 26 ที่ 28 และที่ 31 ยื่นคำร้องขอถอนฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาต
จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 7 ที่ 9 ที่ 20 ที่ 23 ที่ 24 ที่ 26 ที่ 28 และที่ 31 เสียจากสารบบความ
ศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 8 ว่า ฟ้อง
โจทก์เคลือบคลุมบรรยายฟ้องขัดแย้งกันเอง และไม่ได้บรรยายองค์ประกอบความผิดโดยทุจริต
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 หรือไม่ เห็นว่า ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการ
ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2556
ซึ่งใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีนี้ ข้อ 9 วรรคแรก กำหนดว่า ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและต้องมี
ข้อความเป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับเรื่องการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และต้องระบุ
พฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ช่องพยานหลักฐานให้ชัดเจนพอที่จะดำเนิน
กระบวนการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ และวรรคสองกำหนดว่า กรณีที่ศาลเห็นว่า ฟ้องไม่
ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขฟ้องให้ถูกต้อง เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ 1 เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานใน

การสั่งซื้อพัสดุโดยมิชอบอาศัยโอกาสที่ตนมีอำนาจในการอนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง ได้ใช้อำนาจโดยทุจริต โดยแบ่งหน้าที่กันทำกับจำเลยอื่นซึ่งเป็นพวกของจำเลยที่ 1 แล้ว แม้จำเลยที่ 8 จะมีได้มีหน้าที่ในการจัดซื้อจัดจ้างเช่นเดียวกับจำเลยที่ 1 ด้วย การที่โจทก์บรรยายฟ้องในส่วนจำเลยที่ 8 กระทำความผิดฐานตัวการและผู้สนับสนุน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151, 83 และ 86 กรณีจึงถือว่าโจทก์ได้ฟ้องเป็นหนังสือและมีข้อความที่เป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับเรื่องการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง จึงถือได้ว่าฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม ไม่ได้ขัดแย้งกันเอง และบรรยายครบองค์ประกอบความผิดโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 แล้ว ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2556 ข้อ 9 วรรคแรกแล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 8 ฟังไม่ขึ้น ปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 ข้อต่อไปมีว่า พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด และพนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายปราบปรามการทุจริต 1 โจทก์ มีอำนาจฟ้องและใช้สิทธิโดยสุจริตหรือไม่ เห็นว่า แม้ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2556 ซึ่งใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีนี้ ข้อ 3 ให้ความหมายของคำว่า โจทก์ หมายความว่า อัยการสูงสุด ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติก็ตาม แต่ระเบียบดังกล่าวเป็นการกำหนดให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมโดยใช้ระบบไต่สวนเท่านั้น ดังนี้ จึงไม่อาจนำความหมายของคำว่า โจทก์ ซึ่งหมายความว่า อัยการสูงสุด มาเป็นข้อพิจารณาถึงอำนาจฟ้องของโจทก์ได้ ซึ่งการพิจารณาว่าผู้ใดมีอำนาจฟ้องคดีอาญาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ต้องพิจารณาจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะฟ้องคดีนี้ โดยมาตรา 97 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง คดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษากับจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 โดยแยกเป็นกรรมหรือกลุ่มของการกระทำความผิดเพื่อสะดวกในการฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 97 ตามมติการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ 433-91/2555 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2555 แก้ไขเพิ่มเติมในการประชุมครั้งที่ 438/2556 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2556 เช่นนี้ ตามบทบัญญัติดังกล่าวอัยการสูงสุดจึงเป็นผู้มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 แต่อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (2) บัญญัติว่า พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (2) ในคดีอาญา มีอำนาจและหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และตามกฎหมายอื่นซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการ ประกอบกับการมีคำสั่งมอบหมายของอัยการสูงสุดให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด และพนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 ซึ่งเป็นพนักงานแห่งท้องที่ตามเขตอำนาจศาลรับผิดชอบดำเนินคดีอาญาฟ้องจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 ต่อศาลอาญานั้น หากจำต้องมอบอำนาจให้กระทำการแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะตัวแทนแต่อย่างใด ดังนั้น การที่พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด และพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 ยื่นฟ้องจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 เท่ากับอัยการสูงสุดได้มอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด และพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 ฟ้องจำเลยดังกล่าวแล้ว ซึ่งอำนาจฟ้องคดีนี้เป็นไปโดยผลของกฎหมาย พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุดและพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 เมื่อวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว การที่โจทก์ขอแก้และเพิ่มเติมฟ้องในคดีที่ฟ้องจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 โดยระบุว่า คดีนี้อัยการสูงสุดได้มอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 (สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ 5) รับผิดชอบฟ้องและดำเนินคดีแทนอัยการสูงสุด จึงมิใช่เป็นการขอแก้และเพิ่มเติมฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ให้เป็นฟ้องที่สมบูรณ์แต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องจึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 และ 164 พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด และพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีและเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต ฎีกาจำเลยที่ 5 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 27 และที่ 34 ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2560 มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560 ใช้บังคับ โดยมาตรา 7 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 151 และมาตรา 157 และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่ใช้บังคับภายหลังกระทำความผิดไม่เป็นคุณแก่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ที่ 20 ที่ 22 ถึงที่ 26 ที่ 28 ที่ 31 ที่ 33 ถึงที่ 35 จึงให้ใช้กฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ที่ 20 ที่ 22 ถึงที่ 26 ที่ 28 ที่ 31 ที่ 33 ถึงที่ 35 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 และศาลอุทธรณ์ไม่ได้ปรับบทลงโทษจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 และที่ 33 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ศาลฎีกาเห็นสมควรปรับบทลงโทษให้ถูกต้อง พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 83, 86

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 3 ถึงที่ 12 และที่ 33 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 83, 86 และเฉพาะจำเลยที่ 3 ที่ 4 ที่ 6 ถึงที่ 12 และที่ 33 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ด้วย จำเลยที่ 20 ที่ 22 ถึงที่ 26 ที่ 28 และที่ 31 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) ประกอบมาตรา 86, 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 86 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 จำเลยที่ 35 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) ประกอบมาตรา 86, 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 86 ยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ลงโทษจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ที่ 20 ที่ 22 ถึงที่ 26 ที่ 28 ที่ 31 ที่ 33 และที่ 35 ในความผิดฐานร่วมกันเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 86 ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 21 ที่ 27 ที่ 29 ที่ 30 ที่ 34 และที่ 36 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อดีศักดิ์ ตันติวงศ์ · กัมปนาท วงษ์นรา · นพรัตน์ ชลวิทย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5234-5238/2566>